

STAROSTA ŁĘCZYCKI

99-100 Łęczyca, Pl. T.Kościuszki 1, Tel. (024) 388 72 00, Fax. (024) 721 32 17

sekretariat@leczyca.pl www.leczyca.pl

Łęczyca, dnia 26.04.2021 r.

GKN.6824.8.2021.AM

DECYZJA

Na podstawie art. 8 ust.1 i 6 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (Dz.U. z 2016 r., poz.703, zwanej dalej ustawą) oraz art. 104 i 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2020 r., poz.256 ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku Wójta Gminy Daszyna z dnia 26 lutego 2021 r.

Starosta Łęczycki

orzeka o uznaniu za mienie gromadzkie, nieruchomości położone w jednostce ewidencyjnej Daszyna w obrębach:

- 1) Kolonia Mazew, oznaczone w ewidencji gruntów jako działki:
nr 14 o pow.0,2031 ha, nr 24 o pow.0,3587 ha, nr 53 o pow.0,5826 ha,
nr 63 o pow.0,0765 ha i nr 126 o pow.0,1411 ha - o łącznej powierzchni 1,3620 ha
- 2) Zieleniew, oznaczone w ewidencji gruntów jako działki:
nr 100 o pow.0,2527 ha, nr 101 o pow. 0,3294 ha i nr 108 o pow.0,1402 ha
- o łącznej powierzchni 0,7223 ha.

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 26 lutego 2021 roku znak: RGG.6822.3.2021.MW Wójt Gminy Daszyna wystąpił do Starosty Łęczyckiego o uznanie za mienie gromadzkie, na podstawie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, niżej wymienionych nieruchomości:

- obręb Kolonia Mazew, oznaczone w ewidencji gruntów jako działki: nr 14 o pow. 0,2031 ha, nr 24 o pow.0,3587 ha, nr 53 o pow.0,5826 ha, nr 63 o pow.0,0765 ha i nr 126 o pow.0,1411 ha

- obręb Zieleniew, oznaczone w ewidencji gruntów jako działki: nr 100 o pow.0,2527 ha, nr 101 o pow. 0,3294 ha i nr 108 o pow.0,1402 ha

W uzasadnieniu Wójt Gminy wskazał, iż w/w działki stanowią drogi wewnętrzne wykorzystywane przez mieszkańców wsi i okolic, jako drogi dojazdowe do pól.

Do wniosku załączono protokół z dnia 4 lutego 2021 r. z posiedzenia sołeckiego Sołectwa Mazew Kolonia oraz ustalenia Rady Sołectwa dokonane podczas posiedzenia sołeckiego.

Z treści załączonych dokumentów wynika, że wnioskowane nieruchomości stanowiły drogi dojazdowe do pól już w latach powojennych.

Przedmiotowe drogi stanowiły tzw. mienie gromadzkie służące celom publicznym, przeznaczonym do powszechnego korzystania przez mieszkańców wsi i okolic, jako drogi dojazdowe do pól. Są to nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym, od lat nieremontowane.

Zgodnie z art. 8 ust.1 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, starosta wydaje decyzję o ustaleniu, które spośród nieruchomości o których mowa w art. 1 ust. 2 i 3 stanowią mienie gromadzkie. Z treści przywołanego art. wynika, że za mienie gromadzkie można uznać jedynie te nieruchomości rolne, leśne i obszary wodne, położone na obszarach

wiejskich, które stanowią mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów o zarządzie takim mieniem, jeżeli przed dniem wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi.

Z przepisu tego wynika, że definicji mienia gromadzkiego, którego dotyczy ustawa, należy poszukiwać w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 listopada 1962 r. w sprawie zarządu mieniem gromadzkim oraz trybu jego zbywania (Dz.U. z 1962 r., Nr 64, poz.303 ze zm.). W rozporządzeniu tym w §1 znajduje się definicja zarówno mienia gromadzkiego, jak i dawnych gromad. Zgodnie z tą definicją przez użyte w rozporządzeniu określenie mienie gromadzkie, rozumieć należy mienie, które do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 25 września 1954 r. o reformie podziału administracyjnego i o powołaniu gromadzkich rad narodowych (Dz.U.Nr 43, poz.191) stanowiło majątek dawnych gromad jako majątek gromadzki, dobro gromady oraz inne prawa majątkowe, a przez dawne gromady rozumieć należy gromady istniejące do dnia w życie wskazanej ustawy z dnia 25 września 1954 roku.

Ustawa z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz.U. z 1958 r. Nr 5, poz.16) nie wniosła do sytuacji prawnej mienia gromadzkiego żadnych zmian, a jedynie powierzyła zarząd tym majątkiem gromadzkim radom narodowym.

Decyzję o uznaniu za mienie gromadzkie wydaje się biorąc pod uwagę stan nieruchomości istniejący w dacie wejścia w życie ustawy tj. w dniu 5 lipca 1963 r., dlatego też ma ona charakter deklaratoryjny, co oznacza, że rozstrzygnięcie wydane w trybie art.8 ust.1 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych poświadcza jedynie stan prawny nieruchomości istniejący w dniu wejścia w życie ustawy. W związku z tym późniejsze zdarzenia prawne i faktyczne dotyczące nieruchomości nie mogą skutkować uznaniem lub odmową uznania nieruchomości za mienie gromadzkie.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach w wyroku z dnia 3 grudnia 2009 r. Sygn.IISA/Ke 615/09 stwierdził, iż istotny dla ustalenia, czy dana nieruchomość była mieniem gromadzkim, był jej stan prawny w okresie poprzedzającym datę wejścia w życie ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych tj.5 lipca 1963 roku, a w szczególności to, czy nieruchomość taka należała do dawnych czyli istniejących w okresie od 1933 do 1954 r. gromad jako jednostek samorządu terytorialnego, mających osobowość prawną i będących podmiotami praw i obowiązków oraz to, czy przed wejściem w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot, była faktycznie użytkowana wspólnie przez mieszkańców wsi. Zgodnie bowiem z treścią art.1 ust.2 ustawy, zagospodarowaniu w trybie i na zasadach określonych w tej ustawie, podlegają nieruchomości rolne stanowiące mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów o zarządzie takim mieniem, jeżeli przed dniem wejścia w życie ustawy, były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi.

Mając na uwadze powyższe, dla oceny czy przedmiotowe nieruchomości stanowiły majątek byłej gromady konieczne jest wyjaśnienie daty i podstawy wyodrębnienia wnioskowanych działek.

W wyniku przeprowadzonego postępowania administracyjnego, ustalono:

Wśród dokumentów związanych z zakładaniem ewidencji gruntów w latach sześćdziesiątych, przechowywanych w Powiatowym Ośrodku Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej w Łęczycy, odnaleziono: operat polowy i obliczeniowy dot. wsi Zieleniew zaewidencjonowany pod numerem 61533-34. W protokole zawartym w operacie, sporządzonym w dniu 29 listopada 1958 r. przez geodetę Wojciecha Markowskiego, ustalono stan władania gruntami na obszarze wsi Zieleniew na podstawie oświadczeń stron zainteresowanych oraz przedłożonych przez nich dokumentów nawiązujących do planu sporządzonego w 1958 r.

W rejestrze ewidencji gruntów wsi Zieleniew, odnowionym w 1984 r., pod poz.rej.28, dla działek nr 100, 101, i 108, jako podmiot ewidencyjny wpisano „Urząd Gminy-drogi powszechnego korzystania”.

W rejestrze ewidencji gruntów obrębu Kolonia Mazew, odnowionym w 1984 r., pod. poz. rej. 62, dla działki nr 53, jako podmiot ewidencyjny wpisano osobę władającą wpisano

„Rejon Dróg Publicznych Kutno” z oznaczeniem użytku jako „droga”, pod poz.rej. nr 63 dla działek nr 14, 24, 63 i 126, jako osobę władającą wpisano „Urząd Gminy-drogi powszechnego korzystania”.

Ponadto w operatach zawarte są obliczenia powierzchni działek nr 100, 101 i 108, położonych w Zieleniewie oraz działek nr 14, 24, 53, 63 i 126 położonych w obrębie Kolonia Mazew, sporządzone w roku 1960 przez Państwowe Przedsiębiorstwo Geodezyjne w Warszawie.

Według aktualnych danych ewidencyjnych, przedmiotowe działki nadal stanowią użytki drogowe i znajdują się we władaniu samoistnym Urzędu Gminy w Daszynie.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, organ prowadzący postępowanie uznał że w/w działki spełniają wymogi ustawowe do uznania ich za mienie gromadzkie.

Nieruchomości odpowiadają charakterystyce tzw. majątku gromadzkiego. Wnioskowane działki już przed wejściem w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych w 1963 r. (Dz.U.Nr 28, poz.169 ze zm.), miały charakter publiczny i społeczny. Nie były przeznaczone do wspólnego użytku w znaczeniu prawa cywilnego tzn. do takiego użytku, jaki przysługuje właścicielom, a więc polegającego na wykorzystaniu wspólnego gruntu jako np. pastwiska, wygonu, lasu do pobierania drzewa i innych pożytków.

Przed wydaniem decyzji, zgodnie z art.10 Kpa, mieszkańcy sołectwa Mazew Kolonia oraz Wójt Gminy Daszyna, zostali powiadomieni o prawie zapoznania się z aktami sprawy i zebrany materiał dowodowy. W wyznaczonym terminie strony postępowania nie wniosły żadnych uwag.

Biorąc pod uwagę powyższe, należało orzec jak w sentencji niniejszej decyzji

Decyzję podaje się do publicznej wiadomości poprzez wywieszenie na tablicach ogłoszeń w Urzędzie Gminy, w Starostwie Powiatowym oraz u Sołtysa, na okres 14 dni, a także zamieszcza się w Biuletynie Informacji Publicznej gminy i powiatu oraz w prasie lokalnej.

P o u c z e n i e

1. Od niniejszej decyzji służy stronom prawo wniesienia odwołania do Wojewody Łódzkiego za pośrednictwem Starosty Łęczyckiego, w terminie 14 dni od daty ogłoszenia.

2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania, strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec tutejszego organu.

Z dniem doręczenia tut. organowi oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Otrzymują:

1. Wójt Gminy Daszyna 2 egz.

2. Sołtys sołectwa

3. a/a

Z up. STAROSTY

Alicja Wórka

p.o. Kierownika Referatu
GOSPODARKI NIERUCHOMOŚCIAMI